

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1028/2022
05.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Гвозденца, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 191/2019 од 04.04.2022. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 163/22 од 05.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 05.10.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Гвозденца, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 191/2019 од 04.04.2022. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 163/22 од 05.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 191/2019 од 04.04.2022. године, у ставу првом, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци, која казна се неће извршити уколико окривљени у року од две године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Оштећени су упућени на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева а окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка.

Истом пресудом, у другом ставу, према окривљеном је, на основу члана 422. став 1. тачка 1) ЗКП, одбијена оптужба да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ. Одлучено је да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 163/22 од 05.07.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног а пресуда Основног суда у Новом Саду К 191/2019 од 04.04.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Иван Гвозденац, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да је суд прекорачио оптужбу на штету окривљеног на тај начин што је извршио измену чињеничног описа радње извршења кривичног дела описујући их на другачији начин него што су те радње описане у оптужном акту, додавањем више криминалних активности у различито време извршења радње у односу на оптужни акт, а којима се отежава положај окривљеног у погледу правне оцене дела. Наиме, првостепени суд, различито у односу на оптужни акт, у диспозитиву побијане пресуде, наводи да је окривљени претио полицијским службеницима „за време прегледа“ возила, а пре него што је код истог пронађен лек Ривотрил, и то речима како ће их „пронаћи и убити“, док оптужни акт јасно наведене претње ставља у време када је окривљени већ лишен слободе и када су окривљеном „стављене лисице“ због проналаска лека Ривотрил по већ обављеном прегледу возила, као службеној радњи.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Исти наводи захтева били су истакнути и у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Гвозденца, те били предмет разматрања Вишег суда у Новом Саду који је поступао по жалби браниоца окривљеног изјављеној против пресуде Основног суда у Новом Саду К 191/2019 од 04.04.2022. године. Виши суд у Новом Саду је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 2, ставу 9, пресуде Кж1 163/2022 од 05.07.2022. године, изнео јасне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на ове разлоге и упућује.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП из разлога што изрека правноснажне пресуде не садржи све елементе кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из одредбе члана 23. Закона о јавном реду и миру, за које је окривљени гоњен и правноснажно осуђен.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Чланом 23. став 1. Закона о јавном реду и миру је прописано да кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности врши онај ко прети да ће

напасти, покуша да нападне или нападне или на други начин омета службено лице надлежних органа из члана 2. овога закона у вршењу службене дужности.

Према чињеничном опису радње извршења предметног кривичног дела датом у изреци првостепене пресуде, окривљени АА је у стању урачунљивости, свестан свога дела и хтео његово извршење, свестан забрањености дела, претио да ће напасти службена лица у вршењу службене дужности и то оштећене: ББ, ВВ, ГГ и ДД, полицијске службенике ПУ у Новом Саду, ... оштећени, поступајући у акцији појачане контроле лица и возила, пришли су том путничком моторном возилу у циљу провере и утврђивања идентитета, а окривљени је одмах руком показао да продуже даље, при чему им се обратио речима „Шта ме сад смарате, пустите ме на миру“, Оштећени ББ тражи од њега личну карту на увид, коју окривљени у неколико наврата одбија да преда, а када му је издао наређење да стави руке на возило како би извршио његов преглед, такође је одбио, ... За време прегледа окривљени је претио оштећенима како ће их пронаћи и убити, како ће контактирати одређена лица из криминогене средине, говорећи како они ваде утоке где треба, да ће их они убити, говорио је да је његов тата много јак, да ће им скинути униформу, сместити у затвор где ће их јеб... и убити... тако да, по оцени овог суда, целокупно понашање окривљеног које се између осталог састоји и у упућивању претњи оштећенима има карактер ометања овлашћених службених лица у обављању послова одржавања јавног реда и мира.

По налажењу овога суда, из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци правноснажне пресуде, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљеног АА стичу сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, а за које кривично дело је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим, па су као неосновани оцењени наводи захтева браниоца окривљеног којима се истиче да је на штету окривљеног повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Гвозденца, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић